

Podpirajmo Ligo slovenskih katoliških Amerikancev

Sedaj poročajo že tudi iz Nemčije in Avstrije, da se je odprlo izseljevanje tudi tam. Naši begunci uporabljajo vsako priliko, da bi se čim prej izselili kamorkoli že, samo, da bi prišli čim prej do dela in priložnosti, da se sami vzdržujejo. V oktobru jih bo že odšlo iz Avstrije okoli 180. Upajo, da se bodo transporti nadaljevali.

Vzdržimo in pomagajmo jim še sedaj v zadnjih mesecih. Msgr. Ligutti je v svojem poročilu dal našim ljudem najboljšo izpričevalo. Kot vodja ameriške Rural Life Conference jih je obiskal v Spittalu in bil med njimi nekaj ur. Trdi, da še ni videl tako lepo urejene, pošteno in redno živeče katoliške skupnosti. Izmed tritisoč ljudi je v taborišču okoli tisoč dnevnih sv. obhajil, je povedal.

Sedaj pred odhodom nujno potrebujejo pomoči. Vztrajajmo v dobrodelnosti še te zadnje mesece.

Denarne prispevke pošljete lahko kar na Ameriško Domovino ali na glavnega blaginjnika Lige Mr. Joseph Zalar, 351 North Chicago St., Joliet, Ill.

Zbirke oblačil na glavnega tajnika Rev. Aloysius Medic, Franciscan Fathers, Lemont, Ill.

Pojasnila za vse begunske zadeve daje in prijave sponsorjev sprejema ligina pisarna: League of Catholic Slovenian Americans, 10316 Barrett Ave., Cleveland 8, O.

Komunistična revolucija v Indoneziji

Batavia. — Indonezijska republika je proglasila izredno stanje, dala predsedniku diktatorska pooblastila in začelo ustavljati izvrševanje mnogih državljan-skih svoboščin, da bi se mogla hitro zatreti komunistična revolucija. Telefoni, brzojav, radio, železnice, industrija sladkorja, olja in druga važnejša gospodarska podjetja, so pod vojaško upravo. Vojaštvo nadzira ulice in vsa važnejša poslopja so zastražena. Vojska je odšla, da zavzame Madioen, kjer so komunisti postavili svojo vladu. Komunističen upor vodi predsednik stranke Musso, ki je v Moskvi izurjen komunistični revolucionar.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri upravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

25 let ječe radi demonstracij proti sovjetom

Berlin. — Sovjetsko vojaško sodišče je obsodilo 5 po-manj kot 20 let starih mladeničev na po 25 let ječe, in težkega dela zaradi tega ker so se udeležili protikomunističnih demonstracij. Ostra sodba je vzbudila silno nejevoljo med berlinskimi prebivalstvom, ki je takoj razneslo letake, ki so opozarjali, da je rdeča tiranija hujša kot je bila Hitlerjeva, sovjetsku sodnija bolj reakci-onarna kot je bila nacistična. Na drugi strani pa je sodišče samo v svoji obsodbi in razlo-gih napadalo zapadne "reakci-onarne politike," ki da so kri-vi takih izpadov mladine, ki je bila "neposredno podžigana s fašističnimi izjavami govori, prilikom zborovanja pred podrtim poslopjem Reichsta-ga. Mladenci so vsi zanimali, da bi bili storili kaj drugega kot to, da so se udeležili proti-komunistične demonstracije. Ni jim bil dokazan niti napad na policijo, niti napad na vo-jakstvo.

(Dolgo na 3. strani)

VESTI IZ SLOVENIJE

SE EN ZLATOMASNIK.

Po "Slov. Primorcu" posnemamo: "Septembra" bo imel zlatomašo naš rojak preč. pater Oto Kocjan, kapucin apostolski penitencijar v Marijinem svetišču v Loretu, kjer rešuje duše že 12 let. V svoji mladosti je služboval kot spovednik, pridigar in katehet deloma v Sv. Križu na Vipavskem, deloma v Gorici. Po

prvi svetovni vojni je upravljal tri leta župnijo Šempeter pri Gorici; porušeno cerkev mu je ta-krat nadomestovala lesena ba-raka. Naj ob svoji zlati maši iz-prosi v sveti hišici Marijin bla-goslov in pomoč naši težko pre-laseni domovini, da se bo mo-gel tudi on še vrniti na zaslu-žni počitek med svoje rojake."

(Dolgo na 3. strani)

JUTRI NASTOPI JESENSKA DOBA

Po koledarju bo nastopila v Ameriki jutri, 22. septembra, je-senska doba, ki bo trajala do 21. decembra. Jutri bo sonce vzhajalo ob 5:48 in zašlo ob 5:57. Ta-ko bosta torej jutri dan in noč enako dolga.

Imperialna konferenca v Londonu

London. — Vlada Velike Bri-tanije sklicuje splošno konfe-rencu vseh članov britanskega imperija. Javili so, da se bodo osebno udeležili vsi predsedni-ki vlad, razen Južne Afrike in Avstralije, ki sta zadržana in ki ju bodo zastopali posebni ambasadorji. Konferenca ima namen, da britanski imperij za-vzame stališče v zadevi zapad-no-evropske zveze.

Trl na dan

Stalin s svojo armado lahko poplavi Evropo v nekaj dneh, jamrajo črnogledniki. No pa kaj, če jo. Saj jo je tudi Hitler vse od konca Norveške, pa še doli v Afriko je segel, pa je bil nazad-nje le tepen.

Ali veste, kakaj imajo boljševiki tako korajžo v Berlinu? Zato, ker se jim ni bati Nemcev, dokler so zapadni zavezniki tam.

Leta 1900 je prišel v Ameri-ko iz Rusije neki Ben Pross. Še zdaj je v New Yorku in še vedno ruski državljan. Toda v Ameri-ki se je povzpel visoko. Danes je boss nad 22 milijardi, ki štejejo 750.000 članstva. Pa naj kaj ta-kega doseže ameriški državljan v Rusiji. Kaj takega je mogoče samo v "kapitalistični" deželi.

Med Slovenci po svetu

Iz Venezuele

Maracay. — Slučajno sem zvedel, da pošiljate Ameriško Domovino nekaterim Slovincem tudi sem v Venezuelo. Prosim, da jo začnete pošiljati tudi me-ni ter me obvestite, na kak na-čin naj poravnam naročnino. Prosim, bodite tako prijazni in sporočite prevz, škofu dr. Rožmanu moj vdanostni po-zdrav, ki me dobro pozna in mi, prosim, pošljite njegov naslov. V Severni Ameriki se me bo-do gg. duhovniki gotovo spomi-njali, saj sem pošiljal v Cleve-land, Colorado, St. Pau in dru-gam razne cerkvene potrebšči-ne, kelihe, ciborije itd. V pričakovanju, da mi boste takoj odposlali tako zaželeno Ameriško Domovino, vas vse skupaj prav lepo pozdravljam. Kregar Stanko.

Dr. Anton Dolinar

Številne njegove prijatelje in znance bo morda zanimalo kako mu gre. Svojemu prija-telju piše takole: "Stanujem v stolnem župnišču, dirigiram v stolnici, glavna zaposlitev je pa "High Cathedral School." Šola ima 1.000 gojencev in go-jenk. V Ameriki je glasba eden prvih predmetov v vzgo-ji. Šola ima zato svoj zbor, orkester in godbo na pihala. Vse to imam sedaj v roki, ta-ko, da je dela dovolj. (Če-prav nekdanj nemška naselbi-na), nemščine skoraj ni več slišati. V spovednico pa pri-de še veliko ljudi, zlasti sta-rejših, za spoved v nemškem jeziku." Naslov: St. Mary's Cathedral, St. Cloud, Minn.

Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik la-žje opazi.

V NEDELJO BOMO ŠLI ZOPET NAZAJ V STARE ČASE

Cleveland in druga mesta, ki so čez poletje zbežala za eno uro naprej, se bodo v nedeljo 26. septembra, točno ob 2 zju-traj zopet vrnila nazaj v stare, pametne čase. To se pravi, v soboto večer ali v nedeljo zju-traj bomo pomaknili naše ure za 1 uro nazaj.

Gostilne bod morale v nede-ljo zjutraj zapreti eno uro prej. Vsi uradi, kot železnice, zrakoplovne linije in drugi, ki so uradovali po starem ali stan-dard času, bodo zdaj imeli ure kot vsi drugi.

NOVI GROBOVI

Louis Karis

V pondeljek zjutraj je pre-minul na svojem domu na 14922 Sylvia Ave. Louis Karis star 64 let. Tukaj zapušača so-progo Frances, rojena Peckov-šek, doma iz vasi Laze pri Pla-nini, sina Frank in Albert; hčeri Mrs. Albina Bittene, Mrs. Lillian Prijatelj, 3 vnuke, brata Joseph in več sorodnikov. Doma je bil iz Vipave kjer za-pušača brata Anton in John ter sestro Ivana Fonda. Tukaj je bival 35 let in je bil član Dr. Vipavski Raj. Zaposlen je bil pri Fisher Body Co. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 9:15 uri iz Železovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St.

Frank A. Kantz

V domovino je bilo prepelja-no truplo vojaka Tech. 5. Frank A. Kantz iz 1908 Mohican Ave., ki je padel v vojni v Ita-liji.

Tukaj žalujejo za njim oče John Kantz, brata John Jr., Rock Creek, Ohio in Louis, se-stre Agnes, Rose in Amalia In-gram. Pokojni je bil rojen v Clevelandu leta 1914. Bil je član društva št. 158 in sloven-ske moške zveze. Pogreb bo v četrtek zjutraj pod vodstvom pogrebnega zavoda Mary A. Svetek, 478 E. 152 St. Čas bo-mo naznanili kasneje.

Joseph Marinčič

V Charity bolnišnici je pre-minul rojak Joseph Marinčič, 3552 E. 82. v starosti 63 let, so-prog Ane roj. Hočevnar. Pod-robnosti jutri.

Joseph Avsec

Po dolgi bolezni je umrl na domu 1191 E. 61 St. Joseph Avsec, star 53 let. Rojen je bil v vasi Vinji vrh, župnija Bela Cerkev na Dolenjskem. Prišel je v Cleveland pred 34 leti. De-lal je pri Gabriel Co. 20 let kot mašinist. Bil je član društva Woodmen of World Camp št. 293. Zapušača soprogo Mary roj. Kuhar in več drugih sorod-nikov, v starem kraju pa brata in dve sestri. Pogreb bo v četr-tek zjutraj ob 9:15 iz Zakraj-skega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida na pokopališče Kalvarija.

Pozivajo na podaljšanje službe v naši armadi

Frankfurt, Nemčija. — Po-veljstvo ameriške armade v Nemčiji je izdalo apel na mo-štvo, naj se zopet vpiše za nadalj-ni rok vojaške službe, ker je z ozirom na mednarodno situacijo to neobhodno potrebno.

Komunističen umor v Burmi

Rangoon, Burma. — Komu-nistični ubijalec je z bomo ubil brigadirja Tin Tut, enega vodil-nih vladnih ljudi, ki so se borili proti komunističnim upornikom.

Papežev govor moški mladini

Atomske sile je treba budno čuvati, da ne pridejo v roke diktatorskih nasilnikov

Rim, Italija. — Papež je zo-pet govoril o nujni skrbi, ki jo je treba posvetiti ohranitvi mi-ru. To pot je naslovil svoje besede moški mladini Katoliš-ke Akcije. Nad 200.000 ljudi se je zbralo k njegovemu govo-ru na trgu sv. Petra. Bila je to osma obletnica, odkar se je ustanovila Katoliška Akcija za mladeniče. Komunisti so za is-traj dan napovedali celo vrsto svojih zborovanj po raznih kra-jih Rima in pripravljali napade na katoličane. Policija je zato zavarovala trg sv. Petra in cela manifestacija je potekla v najlepšem redu.

Papež je v svojem govoru po-zival vsa moška katoliška mla-dino sveta, naj si nenahoma pri-zadeva za demokračno obliko družbene uredbe na osnovi so-cijalne pravičnosti in naravne božjega zakona. Obsodil je brezbožen totalitarizem, ki po-meni povsod zatiranje človeštva. "Današnji boj je boj brez-boštva proti vernosti in ne ka-kor je bilo kdaj v prošlosti, ko so bili boji med različnimi ver-stvi." V tem boju so tarče napad-ov osnovne verske resnice. Bo-dočnost krščanstva je na kocki. Samo po veri bodo narodi mogli zgraditi socialni sistem, ki bo preprečeval izkoriščanje in v katerem bodo posamezniki mogli uživati v dosegljivi po-polnosti svoja prava. Samo v krščanskem redu morejo in bo-do mogli ljudje živeti mirno in srečno z dovoljnimi sredstvi za vzdrževanje, samo krščanski red jih more uspešno braniti proti sebičnosti v gospodarje-nju. Krščanska demokracija edina more zajamčiti svobodo, ki je omejena samo kolikor za-hteva skupno dobro. Samo kr-ščanski red more jamčiti spo-plovnosti industriji.

Politični pretepi v Franciji

Grenoble, Francija. — Med Francoskimi komunisti in pri-stajši De Gaulle-ja je prišlo do ponovnih spopadov. En človek je bil ubit in preko 20 ranjenih.

Nova kovina

Wilmington, Del. — Znana firma Du Pont Co. je objavila poročilo o novi kovini titanij, ki je trda kot železo, močna kot jeklo, se je ne prime rja, pa je samo dvakrat tako tež-ka kot aluminium. Nova ko-vina bo izvrstno služila zrako-plovni industriji.

Razne najnovejše svetovne vesti

BELGRAD. — Komunistično glasilo Borba napada Romunijo in Madžarsko češ, da preganjata Titu zveste jugoslovanske komuniste, ki žive v teh dveh državah. Trdi, da so vladni organi v Rumuniji naravnost pozivali ljudi naj se izjavijo proti Jugoslaviji in proti Titu.

RIM. — Tempo objavlja, da je v jugoslovanski komunistični stranki prišlo do raznih sporov in da, so nekod bile celo de-monstracije proti Titu.

WASHINGTON. — Aleksander Panjuškin, sovjetski amba-sador je zahteval sestanek komisije za daljni vzhod, ker da je za-vezniški vrhovni komandant general MacArthur prelomil dogo-vore med zavezniki, ki je odredil, da mora japonska vlada prepo-vadati stavke državnih uslužbencev in delavcev v državnih pod-jetjih. Sovjetski radio že več tednov stalno napada MacArthurja, komunistična stranka na Japonskem pa z vsemi silami organizira delavske nemire. Unija japonskih električnih delavcev je proglasi-la stavko. Stavkojuči so potrgali stikala in zveze za luči tako, da je bilo mesto Tokio nad eno uro v temi.

General MacArthur je zelo ostro zavrnil vse obtožbe sovjetskega ambasadorja in kratkoma ugotovil, da je njegova dolžnost paziti, da okupacijska uprava Japonske more mirno poslovati.

WASHINGTON. — USA je odgovorila Sovjetom, da bodo ameriške trupe ostale na južnem delu Koreje dokler bo korejska zadeva v razpravi pred Zvezo narodov. USA trdi v svoji noti, da je Sovjetska Zveza odgovorna za podaljšanje okupacije Koreje, ker doslej ni pristala na noben dogovorjen način odstranitve okupa-cijskih sil.

PARIZ. — Zapadne velesile bodo prenehale z neposrednimi pogajanjmi s Sovjetsko Zvezo in stavile berlinsko krizo na dnevni red glavne skupštine Zveze narodov. V ta namen so se sestali George Marshall, Ernest Bevin in Robert Schuman k izredni seji. Obtožili bodo Sovjetsko Zvezo, da je prekršila ustavo Zveze narodov s svojo blokado zapadnega dela Berlina. Pričakuje se zelo ostra diskusija v Zvezi narodov o Berlinu in vseh zadevah glede Nemčije. Marshall je klical ameriškega ambasadorja Smitha v Pariz, pravtako sta prišla tja tudi ameriški ambasador v Londonu Douglas in angleški zastopnik v Moskvi Frank Roberts.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest

Vile rojenice so se oglasile pri družini Mr. in Mrs. Albin W. Flaisman, 6400 St. Clair, ter jim prinesle zalo hčerko dne 14 sept. v MacDonald House, Materino deklško ime je bilo Josephine Mihevc. Naše čestitke.

Vabilo iz Geneve

Slovenski farmarji, Geneva vabijo na vinsko trgatev. Ta bo v nedeljo dne 3. oktobra ob tre-tji uri popoldan na Makovčevi farmi, Geneva. Povabljen je tudi Dr. Miha Krek, da bo po-jasnji kako je s sprejemanjem beguncev, ki bi jih naši sloven-ski farmarji radi nekaj spre-jeli pod svojo streho kot delav-ce na farmah. Vabljeni prija-telji z Dolenjske in Gorenjske, da bomo po naši lepi navadi pe-li: Pridi Gorenje, Te vabi Do-lenje. 3. oktobra torej na svide-nje v Geneva, Ohio.

Sedma obletnica

V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. John Stih v spomin 7. obletnice njegove smrti.

Dar za Mrs. Raymond

Za bolno Mrs. Raymond roj. Mahnič je darovala Mrs. Rosie Fritz, 1243 E. 124. St. \$5. Prav-lepa hvala za blagodušen dar.

Imajo 2 prodajalni

Thomas (Tome) cvetličarna, ki ima prodajalno na 14311 St. Clair Ave. je odprla še eno cvetličarno in sicer na 15800 Waterloo Rd. Rojakom podjet-je toplo priporočamo.

Iz bolnišnice

Mrs. Ana Urbanija, 6717 1/2 Bonna Ave. se je povrnila do-mov iz bolnišnice. Tem potom se želi zahvaliti prijateljem za obiske, za poslane kartice in darila. Zdjaj jo lahko obiščejo na domu, kjer je še vedno na bolniški postelji.

Vesela vest

Pri družini Mr. in Mrs. John Pavlik, 1018 E. 71. St. so se oglasile rojenice ter jim prine-sle krepkega sinčka prvorojen-ca. Materino deklško ime je bi-lo Frances Kovačič. Tako sta postala Mr. in Mrs. John Ko-vačič prvi stari ata in stara mama, Pavlikovi pa že četrtri. Čestitke!

Pevske vaje

Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. je pričel zad-nji terek s pevsкими vajami, ki bodo odslej naprej vsak torek od 6 do 7 ure zvečer v SDD na Waterloo Rd. Starši ste prose-ni, da redno pošiljate svoje ot-roke k pevskim vajam.

Sovjeti tudi na Švedskem napadajo in krađejo begunce

Stokholm, Švedska. — Okoli 30.000 beguncev živi v Švedski. To so ljudje, ki so zbežali iz bal-tijskih dežel, ki so sedaj vklju-čene v Sovjetsko Zvezo, ki pa jih zapadne sile vsaj formalno še vedno smatrajo za samostoj-ne države. Ti Baltijci so posta-li zadnji čas plen posebne sov-jetske voheunske in atentatorske skupine, ki z vsemi nasilnimi sredstvi skuša, kolikor mogoče več teh ljudi uropati in odgnati v sovjetoj. Švedska vlada ima stalne spore s sovjetskimi za-stopniki, ki zahtevajo, da se naj jim izroče begunci, ki jih sovj-e-tji smatrajo za svoje državljane. Begunci so organizirali svojo posebno varnostno službo, da se ubranijo nasilnim deportacijam.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
1117 St. Clair Ave. Cleveland 8, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	SEPTEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 185 Tues., Sept. 21, 1948

Ob skupščini Zveze Narodov

Združeni Narodi imajo svojo letošnje glavno skupščino v Parizu. Že mesto zborovanja je tako izbrano kakor bi hotelo označiti velike težave, ki jih ta največja mednarodna ustanova preživlja. Francija ima med vsemi zapadno-evropskimi državami najnestalnejšo notranje-politično situacijo. Pariz sam je še pred par dnevi bil pozorišče spopadov med policijo in demonstranti. Francija pa niti ne ve, če bo mogla obdržati eno in isto vladno ter par dni dokler Unija narodov tam zboruje. Kriza za krizo se vrste v tej državi brez smisla in utemeljitve, le kot zunanje znamenje, da država preživlja hude notranje težave.

Osnovna, glavna slabost Združenih narodov je globoki prepad med državami boljševiškega imperija na eni in demokratičnimi narodi na drugi strani. Boljševiške vlade pravzaprav sploh še nikoli niso iskreno sprejele misli Zveze Narodov. Komunistične diktature hočejo same imeti vse vlade držav v svojih rokah, njim je za svetovno diktaturo, one so totalitarne. Demokratično urejena Unija Narodov je nasprotna celotnemu njihovemu načrtu in programu. Zveze narodov uporabljajo, ne za mednarodno sodelovanje in urejanje sporov, ampak za mesto odkoder lahko svetlo povedo svoje izključno stališče, širijo svojo propagando in kjer lahko ovirajo napredek mednarodnega sodelovanja.

Zveza Narodov bo letos zborovala ob grobu grofa Bernadotte, ki je padel kot njen posredovalec za mir v Palestini. Dasi se je mož pošteno trudil, da premaga staro zakoreninjeno sovraštvo med Arabci in Judi, da najde rešitev, ki bi kolikor toliko zadovoljila obe stranki, dasi je imel vsa pooblastila in najvišjo možno zaščito Zveze Narodov, ki je Judovsko državo ustvarila ni ki ji Judje dolgujejo vso hvalenost, da imajo svojo državno neodvisnost, so vendar prav judovski fanatiki zagrešili ta strašen političen umor.

Druga najtežja stvar, ki preprečuje, da bi Zveza narodov letos mogla kaj uspešnega storiti, je breilinski spor. V Berlinu si stoje glavne sile, ki so tudi glavni in odločni člani Zveze narodov, nasproti kot odkriti sovražniki že nekaj mesecev. Zadnji mesec so zapadne države pod vodstvom Amerike skušale s popuščanjem in potrpežljivostjo doseči vsaj začasno premirje in kakršnokoli rešitev, pa doslej brezuspešno. Jasno je, da isti zunanji ministri, ki vedo, kako nasproti so si v tej točki, ne bodo z zaupanjem poskušali z istimi partnerji reševati kako drugo mednarodno zadevo. Dokler ne bo stvar povojne Nemčije na ta ali drugi način rešena, ni upati, da bi mogla sedanja Zveza Narodov biti to kar po ve njeno ime.

Kakor v Berlinu, tako je drugod po svetu. Spor na Koreji, komunistični štrajki na Japonskem, kjer bi Sovjeti radi rušili MacArthurja, komunistična vojska na Kitajskem, komunistična civilna vojna na Javi, Sumatri, v Burmi in Indiji in vsem daljnem vzhodu, gerila na Grškem, tja do manjših afer, ki jih uprizorjajo komunisti v zapadnih deželah, vse gre po enem in istem načrtu, vse je borba komunizma proti miru in redu, proti demokraciji in svobodi.

Nova, povojna Indija se tudi zviža še v začasnih težavah samostojnega državnega življenja. Plameni sovraštva, pritajeni in stoletja zadrževani, groze uničiti mlade države, ki so komaj zaživele po težkem porodu sporazumov in sklepov z dotedanjimi angleškimi gospodarji.

Ob takih razmerah ni čuda, da svet nič ne pričakuje uspehov od sedanjega zborovanja Zveze Narodov, ampak se samo boji, da ne bi skupščina prinesla novih obratov na slabše. Zato ni čuda, da skupščina začne brez programa, v strahu in sami opreznosti, da ne bi tisti njeni člani, ki so stvarno njeni sovražniki, zanetili požar vojne na samem zborovanju, ki je namenjeno utrditvi miru.

Kje rešitev? Kje naj človeštvo išče miru in ustaljenosti razmer? Kako bi se moglo osvoboditi vednega strahu pred novo vojno?

Papež je dal odgovor na to bistveno vprašanje sedanjega časa, ko je rekel, da sovraštvo in sebičnost uničujeta, le ljubezen gradi in rešuje.

Mir na svetu bi bil mogoč, če bi vsi narodi opustili sebično in divjaško pogansko miselnost, da morejo in smejo uveljavljati svoje cilje preko in proti koristim in interesom svojih sosedov, svojih soljudi. Vojska bo izključena, ko bodo zastopniki narodov sedli za skupno mizo, kot zastopniki bratov istega očeta, ki hočejo izpolnjevati vsi njegovo voljo kot skupno nedotakljivo svetinjo in ohranjevati skupno blaginjo vse človeške družine, ki jim bo najvišja nad vse. Znanstveniki mednarodnega prava izrazijo to misel tako: Narodi morajo najprej postaviti in sprejeti enotna osnovna načela za mednarodno sožitje. Priznati morajo skupen izvor prava in zakonitosti in zavreči svoje posebne narodnostne suverenosti vsrle in povsod kadar pride interes posameznega naroda v konflikt z drugimi. Skupna osnovna postava za vse narode in države sveta je edino sredstvo, ki bi za vedno preprečilo vojnoskvanje.

Taka skupnost bo možna šele, ko bodo izginili vsi totalitarni režimi. To je prvi predpogoj, da se sploh more misliti na resnično sodelovanje narodov. Da bi pa bilo učinkovito, je potrebno, da vse prevzema isto prepričanje o svrhi in cilju življenja, da imajo vsi iste osnovne pojme o poštenem redu in pravičnosti. Vse to more uresničiti samo tista velika ljubezen, ki jo najdemo izključno le v zakladnicah krščanstva. Zastonj se trudijo zidarji, če Gospod ne zida hiše!

BESEDA IZ NARODA

Sovjetska znanost se trka na prsa

Cleveland, Ohio. — V devetnajstem stoletju je živel na Moravskem menih Gregor Mendel, skromen in svetu neznan raziskovalec skrivnosti življenja, ki je po dolgih opazovanjih in poskusih dognal, da kontrolirajo dedne lastnosti živih organizmov geni, na katere vsakdanje spremembe v okolici ne morejo vplivati. Z drugimi besedami, kmet se lahko preseli v mesto ter se popolnoma pomešani, toda to, česar se nauči in čemur se privadi ne more vplivati na gene, ki prenašajo dedne lastnosti z njega na njegovo potomstvo. Mendel je umrl preden je svet zvedel za njegovo odkritje, toda njegova teorija je kmalu prodrla v znanstvenih krogih in postala eden glavnih stebrov biologije (znanosti, ki se bavi s proučevanjem razvoja življenja). Njegova teorija pa je našla neizprosno naprotinika v komunistih, ki so proglasili, da so živi organizmi produkti okolice ali environmenta in ne dednosti. To teorijo je razlagal sovjetski znanstvenik Mičurin. Če bi bila točna, potem bi na primer življenje v komunistični družbi odločilno vplivalo na prirojene lastnosti potomcev; in ker je po njihovem mnenju komunistična družba perfektna, sledi logično, da bi bilo tudi komunistično potomstvo na isti stopnji popolnosti kot angeli. Kot sem že zadnjič omenil je glavni zagonik Mičurineve teorije med sovjetskimi znanstveniki profesor T. D. Lysenko. V spor med njim in pristajši Mendelove teorije je minuli mesec posegla komunistična stranka sama ter vrgla svoj vpliv na Lysenkovo stran. S tem je bila debata zaključena. Lysenko je zmagal. Njegovi nasprotniki so morali na kolena ter moliti "Mea culpa," ali pa so izgubili svoje službe ali bili "likvidirani," kakor je bil likvidiran že leta 1942 N. I. Navilov, vodilni ruski mendelovec.

Drugi pa so se spokorili. Genetik in zagovornik Mendelove teorije Anton R. Žebrek na primer je skrušeno priznal: "Kot član partije se ne morem oklepati naukov, katere je osrednji odbor naše stranke spoznal kot zmotne." Član akademije znanosti Orbeli se je potkal na prsa: "Kriv sem nezadostnega poznanja del Mičurina. Podcenjeval sem pomen zasedanj Vseunjske Leninske akademije poljedelskih znanosti (ki se je izrekla za Mičurino teorijo)."

Nazadnje se je oglasila tudi Sovjetska akademija znanosti in naslovila na Stalina pismo, v katerem pravi med drugim: — "Prezidij Akademije znanosti Vam obljublja, dragi Josip Visarionovič, da bo popravil napake, ki smo jih zagrešili, rekonstruiral delo oddelka bioloških znanosti in ustanov ter razvil biološko znanost na resnično materialistični in mičurinski podlagi. Mi Vam obljublamo, tovariš Stalin, da bomo zavzeli vodilno mesto v borbi proti idealističnim reakcionarnim teorijam."

Kakor sem že zadnjič zapisal, se je sovjetska znanost pogreznila v sovjetski temni srednji vek, kjer so se bile že znašle sovjetska umetnost, literatura, glasba in dramatika. Sovjetska Rusija je v svojem razvoju dosegla točko, kjer o likovni umetnosti odločujejo ljudje brez u-

metniškega nagiba iz znanja, o glasbi ljudje brez poslušala, o literaturi in dramatik strankarski propagandisti in o znanosti laiki — to se pravi člani slavne-ga Politbiroja s tovarišem Stalinom na čelu. Kajti v Sovjetski Rusiji je država vse in Politbiro je država v državi, kateri se mora vse brez izjeme pokoriti. In Politbiro seveda ne ve o Prešernu in njegovem svarilu "le čevje sodi naj kopitar," temveč skuša regulirati vse kar leze ino gre razen vode, ki slej ko prej teče navzdol. Tako se gotovo povsod, kjer postavi državo na oltar ter jo obožujejo kot absolutno odrešeno, ki bo rešila svet vsega hudega.

Henriju Wallacu pa je treba zapisati v kredit, da odklanja Mičurino teorijo vzlic temu, da nosi očitno Stalinov žegen. In Henri ve več o genih in procesu podedovanja raznih lastnosti kakor o komunistih in njihovih lastnostih in zahrbtnih navadah in namenih. Torej ne smemo še popolnoma obupati nad njim.

Peter Kopriva.

V Kanchow!

(Iz dnevnika slov. misijonarja na Kitajskem)

Rev. Drago Pokron C.M., misijonar na Kitajskem, nam je poslal nekaj odlomkov iz svojega dnevnika, kjer opisuje tise s potovanja v Kanchow (Kiangsi), kjer so slovenski misijonarji Misijonske družbe sv. Vincencija de Paul nedavno sprejeli novo misijonsko polje. Ta potopis je zanimiv zaradi tega, ker nam podaja zelo neposredno sliko o razmerah na Kitajskem, oziroma vsaj v enem delu te neizmerne dežele.

Odhod iz Shangaia

April 19, 1948. — Z jutranjim vlakom, brzim turistom, razkošno opremljenim, pa tudi primerno dragim, sva ob osmih odinila g. Jereb in jaz iz Shangaia na dolgo pot v provinco Kiangsi, mesto Kanchow, k škofu O'Shea na obisk, oziroma ogled in razgovor o možni sprejema slovenskih misijonarjev Mis. družbe (lazaristov) v njegovo škofijo in morada o poznejši delitvi škofije.

Na zapadnem delu mesta nas pozdravi stolnica. Tu je jezuitski misijon Zikavei, bogoslovno središče, sirotišče itd. Pred enajstimi leti sem si vse to ogledal, to pot pa ni bilo časa. Le v duhu obnavljam spomine. Teledaj je bilo le nekaj dni po padcu Shangaia v roke Japoncem, sedaj pa je zopet v svobodi.

Ko zapustimo mesto, se vozimo naprej proti jugozapadu preko province Kiangsu. Pred nekaj dnevi sem se vozil med Peljngom in Tientsinom. Kakšna razlika! Tam na severu je še mnogo sivorjave zemlje, v tem času bilje in listje šele poganja in zeleni, tu je pa že vse lepo zeleno. Na severu je žito komaj za dva tri prste visoko, tu gre pšenica in ječmen že v klasje. Mnogo zemlje je tudi posajeno z neke vrste-repo, ki je sedaj ravno v cvetju, tako da živorumen barva tega cvetja pokriva obsežne ploskve in se meša z zelenjem dreves in žita. Vlak nešteto krat vozi prelo večjih in manjših mostov in mostičkov, kajti pokrajina je vsa preprežena s kanali za namakanje vrtov in polj. Riža še ni videti, saj še ni čas. Razen ko vidimo mimo večjih razen malih mest in trgov, tu ni opaziti

pravih vasi. Polja so posejana, z malimi vasicami, če jih je mogoče tako imenovati. Kajti to so tri ali štiri hišice skupaj, zgrajene z majhno sivo opeko, pokrite z riževno slamo, tako da so včasih videti kot kake zamorske kočice. Med poljem tu pa tam vidimo kmetiča, ki orje njivo. Oralo mu vleče bivol, ki ga Kitajci imenujejo povodni vol. Tudi govorica okoli nas je zelo različna od one na severu. Le z izobraženci in takimi, ki so mnogo hodili po svetu, se moremo več ali manj pomeniti. Tu so tudi bolj štetilne visoke sedem do osemnadstropne pagode. Kot nekaki stolpi ali vitki beli minareti so videti v daljavi. Iz daljave so videti prav lepe, a ko pridemo bliže, opazimo, da so zanemarjene in potrebne popravila. Nekatere že razpadajo. Pričajo nam o praznovanju Kitajcev, ki si žele sreče kot vsi drugi ljudje, in mislijo, da te visoke pagode čuvajo njihova mesta in vasi pred nesrečo, oziroma vabijo srečo na njihove domove. O, ko bi jim mogli dati krščanski pomen in postaviti križ na vrh! Kajti podreti bi jih bilo škoda, saj so zares lepe za pogled. Tu pa tam vidimo med polji tudi kako cerkvico, ki priča o prizadevanju katoliških misijonarjev, da bi prinesli temu ljudstvu pravo srečo.

V Chekiang

Medtem že privoziimo v provinco Chekiang. Po dveurni vožnji iz Shangaia že dospemo v večje mesto Kashing, ki je dobro znano vsakemu lazaristu na Kitajskem. Tu je bilo svoj čas središče in bogoslovje za lazariste severne in južne provinc Misijonske družbe na Kitajskem. Nedavno pa so tu napravili študijsko hišo za bogoslovce dveh kitajskih provinc Chekiang in Kiangsi. Sedaj je tu šest profesorjev in 36 bogoslovcev. Na severni strani od železniške postaje opazimo veliko lepše belo cerkev z dvema stolpoma. Celo za stolnico bi bila primerna. A žal tu ni še dosti kristjanov. Nisva imela časa, da bi se tu ustavila čez noč in si vse bolj podrobno ogledala. Treba je nadaljevati pot z brzim vlakom, in še tako bo potovanje trajalo nekaj dni.

Iz daljave se nam bližajo, oziroma mi se bližamo njim, hribovi s stožčastimi vrhovi. Na obeh straneh železne ceste bde mimo nas rižna polja, včasih tudi pšenična, murvina drevesa, ki jih imajo za gojenje sviloprejk, in rumeno cvetje repe. Vozimo se tudi mimo velikega vojaškega letališča. Nismo več daleč od mesta Hangchow. Pet minut pred poldnevom nas vlak že zapelje v to morsko pristanišče in glavno mesto province Chekiang. Mesto Hangchow je posebno znano kot turistovska točka zaradi lepe okolice in izredno lepega jezera v bližini mesta. Kitajci ga imenujejo Sihue, to je Zapadno jezero. Mnogo je opevano in občudovano v kitajski literaturi, češ da ga ni lepšega pod nebom, kitajskim svedom. Tu je polno letoviščarjev in izletnikov, ki se povzpnejo na hribe, ki se dvigajo nad jezerom. Tu v Hangchou se tudi pričinja znani Cesarski kanal, ki se končava pri Tungchowu blizu Pekinga.

Izstopila sva. Mikalo naju je, da bi se malo razgledala po okolici in ob jezeru in da bi šla na škofijo. Toda zaradi priljubljenosti in da ne bi zamudila naslednjega vlaka ob treh, se je bilo treba odreči temu užitku. Sicer pa nismo izletniki, ampak misijonarji.

Vlak to pot ni bil tako udoben. Na ožkih trilih klopeh bo treba sedeti kakih 18 ur do postaje Yingtan. Lahko bi si vzela spalni voz, kjer bi se ponoči lahko odpohila, toda bila sva mnenja, da so stroški preveliki. Eno noč biti brez spanja za misijonarja ni tako hudo. Vlak nas je peljal preko rečnege ustja po visokem dvonadstropnem mostu. Prvo nadstropje je za

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Kar se tiče mene, smo bili takrat okrog mize štirje glavni člani naše družine: najstarejši brat Jože, sestra Mica, brat France in jaz, ki sem bil car-tanček (ali pa, kakor je naneslo, če nisem pariral po parabli grafih). Jože je imel nalogo, ki si jo je sam privzel, da bi svojim mlajšim bratcem pomagal naprej. Njega so izšolali starši in povedali so mi, da sem jaz takrat, ko je imel Jože novo mašo, prvič oblekel hlače. Kronika nič ne pove o tem, kako sem kaj s hlačami opravil tisti dan. Prav nič se ne spominjam tistega dogodka, ki je bil prvi tak na naši Menišiji. Prvič se brata spominjam, ko me je prišel obiskat v Žirovnico, kamor so me dali v rejo k teti po smrti moje matere, ki so samo še čakali nove maše svojega prvorojenca, potem so pa legli in umrli.

Pred Dehincem kašče smo se igrali v prahu, ko so me prišli klicati, naj grem domov. Sprva nisem hotel, da se mi ne bi tako zgodilo, kot Janezku v Ribnici, ko ga je prišel klicat brat, naj gre domov, pa bi rad vedel, zakaj da mora domov. — "Žgance boš jedel, pa tepen boš," mu je pojasnil brat, ki je že od prej vedel očetovo navado. Tudi jaz sem jezikal, da ne grem, ki sem tako potreben pri igri. Pa me je bratranec, Uleč Anton, pograbil za roko, če me ni morda kam drugam in me vlekel po zavrtih domov, enčes da bi me rad videl in velik gospod (po žirovniško je rekel: gaspud). To me je še bolj podžgalo, da sem se hotel Antonu iztrgati in jo kam u-rati, da bi me ne našli. Ampak Anton je bil močan človek in ni prišlo do ločitve.

Bil sem takrat menda kakih pet let star in še prav dobro se spominjam, kako sem zija v tistega gospoda, ko me je Anton privlekel v hišo. Prst sem vtaknil v usta, na klop k peči sem se spravljal in trmasto molčal na vsa vprašanja prijaznega gospoda. Dolgo se me vrtel okrog mene, predno sem mu dal kakšno besedo. Saj veste, otroci smo imeli velik respekt pred duhovniki in orožniki. Do prvih smo imeli veliko spoštovanje, saj so se nam zdeli kot vzvišena bitja, zlasti še, ker so bili edini, ki so smeli v cerkvi

vlak, drugo višje je pa za avtomobile in pešce. Z mosta, ki se vije v loku, je krasen pogled na mesto, reko, njeno ustje in zaliv ter na visoke hribe v ozadju. Po kratki vožnji pridemo do postaje Siaoshan, kjer počivamo pol ure, da popravijo mostiček, ki ga je poškodoval vlak, ki smo ga pravkar srečali. Ko sva videla ljudi voziti se v odprti in živinskih vagonih, so se nama zdele naše trde klopi za spoznanje bolj mehke.

Pokrajina nama vzbuja spomine na našo lepo Slovenijo, in v duhu si prepevam: Oj zato, oj zato je v Slevniji lepo! Včasih skoraj pozabiva, da sva na Kitajskem. Zdi se nama, da se vozimo kje ob Zagorju ali kje okoli Kranja. Toda hribovski obliki, ki so v mraku videti kot kake pošasti, mizaste gore, stožčasti vrhovi, včasih skoro čisto navpične stene nama priča-jo, da to ni Slovenija. Rižna polja, med njimi tudi pšenična, zelenjadni vrtovi, lepo zidane bele hišice, vse to brzi mimo nas kot v filmu. Hribovi so malo poraščeni, tu pa tam tudi čisto goli z nekaj drevesi na vrhu, tako da vzbujajo videz plešavosti. Prvo nadstropje je za

govoriti in vpiti na ves glas. Pred orožniki smo imeli pa strah in če smo katerega zagledali, ki je prikoščil v vas z nasajenim svetlim bajonetom, smo se razkropili na vse strani in potem izza vogalov kukali, če mar ne gre po nas.

Prvo, kar me je gospod vprašal, je bilo, če znam kaj molit. Da znam, sem se počasi vdal. Pa naj povem naglas, kar znam, je silil vame. Tisto pa ne! Sestrična, Uleča Francka, me je bila naučila raznih molitvic, še predno sem šel v šolo. Šele, ko je gospod segel v žep in mi pokazal svetlo šestico, sem se vdal in mu zdrdl nekaj molitvic. Pohvalil me je in mi dal šestico, ki je pa nisem spravil v žep, ampak sem smuknil iz hiše in dol k Petrovim, kjer sem jo naglo zamenjal za rožičke in bonbončke.

Niso mi povedali, da je tisti gospod moj lastni brat. Ali pa če so mi, jim nisem verjel, ker bi si ne mogel predstavljati, da imam takega gospoda za lastnega brata. Šele pozneje, ko sem bil starejši, sem šel zopet domov, kjer je začela sestra gospodinjiti očetu in bratom, mi je šlo v glavo, da je Jože zares moj brat. Ampak spoštovanje sem vseeno ohranil do njega. Nisem mogel biti do njega tako kot do drugih bratov, ki sem jim bil v jaseh, da so se me komaj otepali. Bratoma Matiji in Janezu sem vedno katero zaigral, da smo potem leteli okrog hiše, ampak v dirki sem vedno izgubil. Če je pa Jože prišel domov, sem bil pa kot lesen. Prava podoba nedolžnega angelčka. To je pa Jože napadno sodil, ko je nekoč povedal očetu, da me bo vzel v Ljubljano k sebi, da bom hodil v šolo.

To je bila zame senzacionalna vest in fantički na paši so mi grozno zavidali. Bil sem strašno ponosen in včasih sem se kar pograbil, ko sem jim pripovedoval, da bom gospod in da se mi bodo morali odkrivati in me vikati, če bom sploh hotel z njimi govoriti. Samo Kranjc Lojzek bo lahko tudi takrat govoril z menoj po domače, sem rekel, ker mi dajo njegova mama tolikokrat kruha. Drugi boste ostali pa butci vse življenje, ne more biti drugače, sem jim dokazoval. Ampak, ko se je bližal čas, da bo treba od doma, takrat šele sem spoznal, da se bom moral posloviti od naše gmajne, od pastirskega življenja, od naše lepše vasi. Takrat sem pa stopil naprej in odločil, da jaz ne grem nikamor. Sestra Franccka je jok, oče so me pa samo pogledali in rekli, da bodo že videli, če bom šel ali ne. Starejši bratec Janezek je konstatiral, ko je videl, da se branim šole, da sem osel, da se branim belega kruha, katerega bom lahko kot velik gospod jedel vse življenje. Ti pa boš do konca dni otepaj žgance in močnik, je ugotovil.

No, pa sem šel, pa ne rad, ne prvič, ne nikoli pozneje, kadar sem odhajal s počitnic nazaj v šolo. Bedak! Zdal moram pa jaz našemu malemu (ki bo doma imel) isto dopovedovati, kar so meni trobili: šola, šola, šola! Jimmy se krega, kje da je zapisano, da mora v šolo, če pa ne mara. Da bi le ne zvedel, da jaz tudi nisem hotel, ko sem bil njegovih let! ...

Tako, sem mislil, da bi nekoč povedal o naših in sebi, ker smo bili vsaj nekateri tako tesno povezani.

(Dolje na 2. strani)

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Obrnil se je še k svojim izan-
cem, rekoč:
"Tale bi nas radi dobili v 'ne-
rodno' stražo! Tale bi nas radi
zapisali za gosposko tlako! Ali
se damo?"

"Vse dol! Vsa tlaka je proč!
Nobene nove tlake nečemo!
Frajost!"

Tako je odmevalo na vseh
straneh, a tisti iz Ljubljane bi
jim bil rad pojasnil, da ni ta-
ko, in skušal govoriti. Pa ni
šlo. Vse vprek so vpili:

"Daj ga! Daj ga! Kaj bo ta-
ko rastel! Vse dol. Udri!"

"Kar nazaj, gospodje! Na
lgu je svoboda!" je zavpil ti-
koma kočije Tone Krivanoga in
je zamahnil z roko proti Ljub-
ljani. "Nazaj ali pa v jarek!"

Tisti, ki so držali konje in
kočijo, so kar vse skupaj za-
sukali na cesti, da bi bil on, ki
je stal v kočiji, skoraj omahnil
iz nje in je kar padel vznak
na sedež, lovec se z rokami.

"Demorodci! je bila zadnja
beseda, ki jo je bilo slišati.

Ves prizor je zbujał mno-
go zadovoljnosti, in smeha.

Ko je bila vprega naravnana
proti Ljubljani, tedaj sta pa
udarila Maček in Malnarček po
konjih vsak od ene strani, drugi
so pa vzradoščeni kričali:
"Udri! Udri!"

Prvi v kočiji so kar glave
sklonili predse, meneč, da bo
padlo po njih; toda konji so

pod težkimi udarci hitro poteg-
nili kočijo iz meteža, tembolj,
ko jih je natepal tudi kočijaž,
ki se je bal še kaj hujšega.

"Ali ste videli, kako smo jih
nagnali?" je povzel Krivanoga
čez neka hipov. "Grof, je te-
kel v en kraj, škrici pa v dru-
gi. Hahaha!"

"In še enkrat rečem," je pre-
vpil Tone ves hrup: "Viktorija!
Viktorija! Viktorija rompom-
pom!"

In šlo je zmagovalno:
"Rom pom pom! Viktorija
rompom pom!"

Ko je dobri gospod župnik
France Prusnik zvedel, kaj po-
meni ves hrup, ki ga je bilo na
Studencu toliko tiste dni, je
sklenil broke, vzdihnil proti
nebu ter rekel: "In to je svo-
boda? O, kakšen peklenski mr-
čes je treščil ljudem v glavo!"

Osmo poglavje.

Stara ljubezen ne zarjavi.

Po dogodkih pri fari so se
ljudje razkropili na vse strani,
zakaj bližal se je večer in je
bilo treba iti domov, tembolj,
ker so se bili studenci pri "Zla-
ti kočmajki" in v drugih go-
stilah posušili.

O, to je bilo pripovedovanja
tisti večer po vaseh, ki se raz-
prostirajo po izanskem polju,
ki se stiskajo v kotu med Igom
in Krimom, ki leže na pobočjih
Mokreca od Studenca preko Go-
lega da Kureščka, pa na Pijavi
gorici in po dolini ob Želime-
ljiči, pa še dalje vsenaokrog.

Povsod so pripovedovali in go-
vorili, kaj se je zgodilo na Stu-
dencu. Izprva ni nihče verjel,
kdor ni bil zraven. Šele potem,
ko so pričali vsi, ki so bili na
Studencu navzoči, so ljudje ver-
jeli. Kdo bi pa mogel drugače
verjeti takšne stvari, o katerih
si človek še v sanjah ni upal
misliti.

"Turjaški grof je tekel! Pa
kako je šel! Še ozreti se ni
upal. Pete so ga komaj doha-
jale. Tako jo je pobiral! Ko-
čija pa v drugi kraj. Hahaha!"

Ljudje so se tolkli od smeha
ob kolena in se čudili.

"Pa grofa ste? Povej no še
enkrat, kako je bežal! To bi
bil pa rad videl. Kanacija,
prav je tako! Pa Ljubljancu-
ne ste tudi našli?"

"Pa kako! Eden izmed njih
se je bil našel, kakor bi bil
antikrist. Misli je, da se ga
bomo kaj bali. Pa koga se
izane boji? (Nikogar! Nekdo
je zavpil: Udri! in nekateri so
malo z nogami zacepetali, pa
so jo Ljubljanci ubrali s svo-
jim antikristom, ko smo mu po-
vedali, da se na lgu ne damo za-
pisati. To bodo Ljubljanci
gledali!"

Očanci, ki so podnevi sedeli
doma za zapečkom, so prilezli
izza peči, nastavliali ušesa in
lovili čudne nezasišane novice,
katerih kar niso mogli verjeti
in so dvomili:

"Pa je ta od grofa resni-
čna?"

"I, resnična! Tako je šel,
kakor bi bil kdo za njim zažgal.
Nobene ni zinil!"

"Kaj smo dočakali! Ne bo
prav! Tega nam grof ne bo
odpustil!"

"Naj pa drži! Kaj pa je da-
nes tak grof! Kaj ni svoboda
zdaj in nobene tlake ne dese-
tine? Kdo se ga pa še kaj bo-
ji! Saj je vse dol!"

"Mora že res biti, drugače bi
grof ne bil šel peš. Zapomni
si je pa le."

"Saj so si tudi tisti zapom-
nili, ki so jih dobivali po pet-
indvajset na graščinskem dvo-
rišču. Ali to ni bilo nič? Ej,
kaj nam pa grof še more?"

(Dalje prihodnjik).

— Povprečna višina ameri-
škega moškega je 5 čevljev 8 in
en četrta plava. Povprečna te-
ža pa 155 funtov.

VEŠTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

SV. BIRMA V DUHOVNI-

JAH SOSKE DOLINE. — Po

duhovnijah v Soški dolini je le-

tos birmoval apostolski admini-

strator dr. Toroš, ki je admini-

strator poreške škofije. Da vsa

komunistična gonja ljudi ni od-

vrnila od cerkve, priča udeležba.

V Tolminu je bilo birmanih 1300

otrok. Pri podeljevanju svete

birmine je bil navzoč tudi dekan

Vodopivec, ki ga je Ozna nekaj

dni poprej izpustila.

KAPUCINI Z REKE PRED

SODIŠČEM. — Pred par mese-

ci smo poročali, kako je bila do-

voljena kapucinom v Reki proce-

sija v bližini njihove cerkve na

dan svetega Rešnjega Telesa.

Neka zagrizena učiteljica je z

balkona hiše, kjer je šla proce-

sija mimo, vpila proti procesiji

in nahujkala otroke, da so tudi

oni zasmehovali cerkveni obred

in s tem Boga. Balkon se je po-

dril in učiteljica je bila težko ra-

njena, dva otroke pa ubila.

Sedaj so klicali redovnike pred

sodišče, kjer so bili obtoženi, da

niso "podvezli korakov, da bi se

nesreča ne zgodila." Enega kapu-

cina Jure Novaka so obsodili na

leto dni zapora. Najpoprej ko-

munisti procesijo pesujejo, potem

pa obpsovane še kaznujejo.

KOMUNISTIČNA POSURO-

VELOST IN HUDOBIJA. —

Priobčujemo po "Demokraciji,"

kako postopajo v onem delu Tr-

sta, ki je pod jugoslovansko

upravo proti vsaki verski pobož-

nosti. Poročilo pravi: V Vanga-

nelu pri Kopru imajo malo cer-

kvico, kjer mašuje župnik iz Ma-

rezig enkrat v letu, in sicer tre-

tjo nedeljo v maju za cerkveno

opasilo. Cerkvica je skromna in

domači starešina jo je s pomočjo

vaščanov okrasil za cerkveno sla-

vje. Slovesnost je lepo uspela in

ljudstvo je bilo hvaležno stariši-

ni. Komaj pa je bila cerkvena

slavnost končana, je "ljudska

oblast" v osehah vaških odborni-

kov poklicala starešino v svoj

urad, ga prisilila, da je izročil

odboru vse milodare, ki jih je bi-

lo ljudstvo zbralo za cerkvene

potrebnosti in ga nato pretepla

do nezvesti, češ, da je bil le on

kriv, da se je v Vanganelu pra-

znovalo cerkveno opasilo. Kakor

bi ne bilo tega dovolj, so propa-

lice čez tri dni zažgale ponoči

cerkvico, da je zgorela vsa njena

notranjost. Vrhunec podivjano-

sti ni bil še dosežen. Čez nekaj

dni je namreč prišla iz Kopra

"Narodna zaščita," aretirala sta-

rešino in dva druga moža, ki sta

mu pri opremi cerkvice pomaga-

la in jih odpeljala pred koperske

oblasti, ki so obsodile starešino

na 5.000 lir in druga dva moža

vsakega na 1.000 lir globe, ker

ni bilo treba v Vanganelu pra-

znovali cerkvenega praznika.

Tako upravlja jugoslovanska vo-

jaška oblast njej poverjeni del

Svobodnega tržaškega ozemlja.

NAMESTO V TOMAJU NA

VIŠARJAH. — Kako značilno

je, da mlad novomašnik, ki kon-

ča svoje študije v Gorici, ne mo-

re domov v Tomaj, ki je sedaj v

Jugoslaviji, da bi tam zapel pr-

vo slovesno novo mašo! Albin

Grmek iz Tomaja je radi teh raz-

mer imel svojo slovesno prvo da-

ritev na Višarjah. Slovesnost so

dvignili romarji iz Trsta. Pev-

ska zbor od sv. Antona Novega

in z Opčin sta napravila sloves-

nost domačo in slovensko. Na

tej stari slovenski božji poti so

pač vsi iz vse duše molili, da mi-

ne preganjanje katoličanstva na

slovenski zemlji.

Naj navedemo iz pesmice, ki jo

je napisal novomašnik Stanko

Janežič in mu jo je deklamirala

na visokih svetih Višarjih Zorka

Pertotova, nekaj vrstic. Pesmi-

ca ne potrebuje razlage.

O dragi mašnik nov,

za sveti blagoslov

razstri roke sedaj

nad našo vso zemljo,

tak srčno ljubljeno,

nad naš primorski Kras,

nad kraški raj,

nad svojo rodno vas

— prelep Tomaj,

kjer nate misli mati, oče,

kje s Tabo v duhu zbrani

so danes vsi župljani

in v žalosti srce jim joče.

O dragi mašnik nov,

za sveti blagoslov

razstri roke sedaj

nad ves slovenski rod:

naj čuva ga Gospod

bridkosti in strahot.

O dragi mašnik nov,

vsem, vsem sedaj

z Višarji daj

svoj svet blagoslov:

pripelje naj

nas k Bogu v raj

za vekomaj.

SLOVENSKO ALOJZEVI-

ŠČE V GORICI, o katerem smo

pisali, da je v nevarnosti, je za

prihodnje leto zagotovljeno, toda

vprašanje lastništva še vedno ni

do konca rešeno. To je danes

edini slovenski zavod za katoli-

ške dijake v Italiji. Ker je v Ju-

goslaviji vse uničeno, je dejan-

sko edini — na svetu.

"BEŽNI OBLAKI" je naslov

novi zbirki pesmi, ki so izšle v

Trstu. Napisane so pod skritim

imenom Venceslav Sejalet. Pes-

nik je izdal eno zbirko svojih

goriških pesmic že leta 1934.

OBCINSKE VOLITVE NA

GORISKEM. — V oktobru se bo

do vršile v občini Goriške ki je

ostala v Italiji, občinske volitve.

Slovenska demokratska zveza je

sklenila, da pri volitvah nastopi.

Tudi v Gorici sami bodo protiko-

munistični Slovenci postavili

svojo listo.

V KANCHOW!

(Nadaljevanje s 2. strani)

ste glave z nekaj lasmi na njej.
Pričakovala sva, da bova tu na
jugu videla le bambus, palme in
drugo južno drevje. Res so te
vrste drevesa tu, a zlasti po hri-
bih je tudi mnogo nizkega bo-
rova in celo praprotna naja je
iznenadila.

April 20, 1948. — Naš vlak
je neudrudno sopihal skozi noč,
ljudje so izstopali in vstopali
novi. Na spanje ni bilo misliti.
Kljub številnim poskusom na-
ma ni uspelo zaspati. Ura je bi-
la že čez polnoč, ko sva si pre-
ganjala čas z obujanjem spo-
minom. Vesela sva bila, da je
bilo ob osmih zjutraj konec na-
jine vožnje in da sva si mogla
pretegniti razbolele kosti. Do-
speli smo namreč na postajo
Yingtan. Od tu je bilo treba na-
praviti še 423 km z avtom do
Kanchowa. Na misijonski po-
staji v trgu sva lahko maševala
in še isti dan nadaljevala
pot, če bi našla ugodno priliko.

Trg Yingtan je kakih pet-
najst minut oddaljen od želez-
niške postaje. Najela sva nosa-
ča za najino prtljago, ki je bil
obenem tudi vodnik na misijon-
sko postajo. Misijon je precej
obsežen. Svoj čas je imel lepo
cerkev, a sedaj stoji tam samo
goli zidovi. Japonci so pustili
tudi tu svoj spomin, ko so cer-
kev zažgali. Tu je namreč mi-
sijon ameriških lazaristov (ki
se v Združenih državah imenu-
jejo Vincentian Fathers) iz za-
padne ameriške province. Žup-
nik je Fr. Glynn, moj stari zna-

nec, saj je pred devetimi leti
študiral v Pekingu kitajščino.
Na obisku pri njem je bil ravn-
no generalni vikar škofije Yu-
kiang, Fr. Smith in neki drugi
duhovnik po imenu Fu. Le 20 ly
(kakih 10 km) od tu je škofija
Yukiang, kamor spada misijon
Yingtan, torej lepa prilika, da
bi obiskala škofa Magr. Quin-
na. A nimava časa za sprehode.
Samo mašujeva, zajutrujeva
in takoj sedeva na avto, ki naju
bo peljal daleč do mesta Nan-
chang. Imava zares ugodno
priliko. Včasih je namreč tre-
ba čakati na avto po dva ali tri
dni. Seveda je naš avto samo
tovorni. A to nič ne de. Tako
se začne najina pot po provin-
ci Kiangsi, ki v njej leži tudi
škofija Kanchow, kamor sva
namenjena.

(Dalje prihodnjik)

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

V BLAG SPOMIN
21. OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA NEPOZABNEGA
OCETA

Dominik Perko

ki je za vedno zatnil svoje mi-
le oči 21. septembra 1927.

Eno in dvajset let je minilo,
kar zapustili solzno ste dolino,
kar od nas Vas je ločila
na božji klic nemila smrt.

Tu ostali Vam želimo
večno milost in plačilo,
večna luč naj Vam sveti,
dokler nas ne združi Bog.

Žalujoci ostali:

OTROCI.

Cleveland, O., 21. sept. 1948.

Franciška Hegler

ki so izdihili svojo blago dušo
dne 21. septembra 1943.

Pet let je še minilo,
kar zapustili solzno ste dolino,
kar od nas Vas je ločila
na božji klic nemila smrt.

Tu ostali Vam želimo
večno milost in plačilo,
večna luč naj Vam sveti,
dokler nas ne združi Bog.

Žalujoci ostali:

JOSEPHINE KOSIC, hči;
JOSEPH, LOUIS, JOHN, JAMES
in FRANK, sinovi.

Cleveland, O., 21. sept. 1948.

Njih cilj je — mir. — Sestanek na zemlji brez gospodarja na meji med novo judov-
sko državo in Egiptom. Judovski častniki na skrajni levi, zastopnik ZN v sredini so v
razgovoru za poravnano spora med Judi in Arabci.

DELO DOBIJO

Sanderji dobe delo

Sprejme se SANDERJE za
tovarno z barvami. Nobeno
predznanje ni potrebno. Delo
je 5 dni in pol v tednu. Plača
od ure. Zglasite se pri

Picker X-Ray Corp.
17325 Euclid Ave.

(185)

Dobra služba

Sprejme se strežajke za jutra-
nji in večerni shift. Zglasite se v

Som's Restaurant
6036 St. Clair Ave.

(187)

MALI OGLASI

Par išče stanovanje

Veteran in žena nujno potre-
bujeta 4 ali 5 neopremljenih sob.
Kdor ima kaj primerne, je
prošen, da pokliče GA 7562.

(187)

Pohištvo naprodaj

Izgubljeni svet

ROMAN

"Prehitevale nekoliko dogodke, ker se opirate na nedokazana dejstva," je rekel trdovratni Summerlee. "Pripoznam vašo planoto, ker sem jo res videl; a nikakor se še nisem mogel prepričati, da kaže živalstvo v katerikoli obliki."

"To kar vi pripoznavate ali ne pripoznavate, sir, je res jako malega pomena. Veseli me ugotoviti, da ni ušla vaša duhovitost vsaj navzočnost planote." Challenger je pogledal navzgor, skočil na naše začudenje s svojega kamna na tla, zagrabil Summerleeja za vrat in mu zasukal obraz tako, da je molil v zrak. "No, sir!" je zagrmel, od razburjenja ves hrupav, "ali vam smem pomagati ugotoviti, da kaže planota vsaj nekatere oblike živalstva?"

Omenil sem že, da je rastle ob robu planote gosto grmovje, katerega veje so visele čez skalo na vzdol. Sredi te zelene črte se je nenadno prikazal neki, lesketajoči se predmet. Polagoma se je pomikal naprej in ko je obvisel nad brezdom, smo razločili, da je to veličanska kača s čudno plosko, lopaticasto glavo. Trenutek se je zvijala in zibala nad nami, in njeni kolobarji so se lesketali v jutranjem solncu. Potem se je zopet počasi umaknila v goščavo in izgubila izpred oči.

Summerlee je bil tako zavzet, da se ni zmenil za Challengerja, ki mu je pripognil nazaj glavo. Šele zdaj je sunil svojega kolega stran in se spomnil lastnega dostojanstva.

"Bij bi vam v bodoče jako hvaležen, gospod profesor Challenger," je rekel, "če bi me hoteli opozorjati na katerekoli za vas zanimive stvari, ne da bi me zgrabili za brado. Tudi prikaz povsem navadnega planinskega udara pa po mojem mnenju nikakor ne more opravičiti vašega, vse preprostega obnašanja."

"Živalstvo pa je vendar zastopano na planoti," mu je zmogovalno odgovoril njegov kolega. "Zdaj pa, ko je dokazana in postala nedvomna ta važna ugotovitev celo za bedake in zakrknjence, mislim, da bo najboljšje, odriniti pa korakati proti zapadu, dokler ne bomo našli priložnosti za naskok."

Svet ob vznjoju stene je bil

posejan s skalovjem in razpoklinami, tako da smo mukoma in počasi prišli naprej. Nepričakovano smo našli na stvar, ki so nas srčno razveselile. To so bili ostanki nekdanjega taborišča, tu in tam so se valjale po tleh prazne škatle od različnih čičaških konzerv, steklenica z napisom "Brandy" (žganje), polomljen ključ za odpiranje konzerv in druga šara, ki jo navadno vržejo stran potovalci. Našli smo tudi zmečkan, razčepan časopis in ugotovili, da je "Chicago Demokrat", toda nismo mogli razločiti, od kdaj je bila ta številka.

"Ni moje," je rekel Challenger. "To mora biti od Maple White-a."

Med tem je pazno ogledoval lord John veliko praprotno drevo, v senci katerega se je nahajalo taborišče. "Poglejte no," je rekel, "to pa mora biti kačipot."

Res je bila na dno z žeblijem ypribita deščica trdega lesa, in sicer tako, da je kazal prosti konec proti zapadu.

"Najbrž bo to kačipot," je pritrdil Challenger. "Kaj bi naj to sicer bilo? Človek, ki je prvi odkril ta kraj je moral zapustiti to znamenje na povratku, ko je ugotovil nevarnost, da lahko zaide, ker je hotel označiti svojo pot za poznejše raziskovalce. Morebiti se nam pozneje posreči zagledati še druga znamenja."

To se nam je res posrečilo, toda našli smo grozna in popolnoma nepričakovana znamenja. Tik ob vznjoju stene smo našli pozneje na dokaj razseženi otok visokega bambusa, sličen onemu, skozi katerega smo si morali delati pot tekom prejšnjega potovanja. Številna, kakih dvajset čevljev visoka stebila, s trdimi, ostrimi vrhovi, so štrlela kakor prava grozovita kopja. Korakali smo ob robu te goščave, pa sem nenadno zapazil, da se blišči v njej neka bela stvar. Vtaknil sem glavo med stebila in našel človeško lobanjo. Zraven je bil tudi ves okostnjak, a glava se je ločila od njega ter ležala nekoliko čevljev bližje proti robu orjaškega bičevja.

Machete — veliki noži naših Indijancev so z nekoliko udarci razčistili ta prostor in nam

omogočili natančno raziskovanje nekdanje tragedije. Od obleke je ostalo samo nekoliko cap, a na okostju spodnjih okončin so še tičali ostanki čevljev, in to je nedvomno kazalo, da je bil mrlič Evropec. Med kostmi sta ležala zlata ura trvdke Hudson v New-Yorku in verižica, na katero je bilo pritrjeno polnilno pero. Našli smo tudi srebrno škatlico za cigarete s črkami "J. C. od A. E. S." Kovina je bila razmeroma malo poškodovana, kar je kazalo, da se je dogodila nesreča razmeroma nedavno.

"Kdo bi to bil?" je vprašal lord John. "Revež! Nobena kost mu ni ostala cela."

"In bambusova stebila rastejo skozi njegova zdrobljena rebra," je dejal Summerlee. "Ta rastlina sicer hitro zraste, a vendar ne morem misliti, da bi tu ležalo telo tako dolgo, dokler niso postali poganjki dvajset čevljev visoki."

"Kar se tiče osebnosti tega človeka," je rekel profesor Challenger, "je zame izven vsakega dvoma. Ko sem se vozil po Amazonki navzgor, da se vam priključim, sem povsod skrbno vpraševal po Maple

Whiteu. V pari ničesar niso vedeli o njem. Na srečo sem prejel vodilno nit, ker je bila v njegova zvezku slika, na kateri se je vpodobil pri zajtrku v družbi nekega duhovnika v Rosariju. Imel sem priliko govoriti s tem župnikom in od njega sem dobil nekatere točne podatke, dasi ni mogel razumeti, kako znanstveno vrednost naj bi imeli. Maple White je potoval skozi Rasorio pred štirimi leti, to je dve leti poprej, kakor sem zagledal njegovo mrtvo telo. Takrat pa ni bil sam, temveč v družbi svojega prijatelja, Amerikanca, James Colverja po imenu, ki je ostal na parniku, pa ni prišel skupaj z duhovnikom. Po mojem mnenju ni torej nobenega dvoma, da vidimo zdaj ostanke onega Jamesa Colverja."

"Ni tudi nobenega dvoma," je pripomnil lord John "o tem, na kak način je tukaj umrl. Padel je ali pa so ga pahnili v brezdom, kjer se je nabodel na stebila. Kako naj drugače tolmačimo, da ima polomljene vse kosti, in kako bi naj mu sicer prebodle te orjaške sulice telesa?"

Globok molk je zavladal

med nami, ko smo stali okrog zdrobljenih ostankov in se prepračali o resničnosti besed lorda Johna Roxtona. Izbočeni rob navpičnega skalovja je res visel tik nad bambusovo goščavo. Nedvomno je padel nesrečnik od zgoraj. Toda ali je padel sam? Ali se je zgolj posrečil? Ali pa — bogve koliko usodne groze je skrivala sebi nepoznana dežela.

Molče smo nadaljevali pot okoli skalnatih sten, ki so bile tako nepretrgano gladke kakor

oni orjaški ledeniki ob južnem tečaju, kateri — videl sem jih na sliki — sežejo tako daleč na vse strani, kakor vidi oko, in se dvigajo nad jambori raziskovalne ladje. Tekom petih milj nismo našli nobene zareze ali razpokline. Potem pa smo zagledali nepričakovano nekaj, kar nas je napolnilo z novim upanjem. V vdolbini, zavarovani pred dežjem, je bila s kredom naslikana nerodna puščica, ki je kazala proti zapadu.

"Zopet Maple White," je re-

kel profesor Challenger. "Res je moral slutiti, da pridejo za njim vredni nasledniki."

"Imel je torej kreda?" "Našel sem v njegovem nahrbtniku med drugimi stvarmi škatljičico z raznobarno kreda. Spominjam se, da je od bele ostal samo majhen kosček."

"To so seveda dragoceni podatki," je rekel Summerlee. "Moremo torej samo slediti njegovemu vodstvu in nadaljevati pot proti zapadu."

(Dalje prihodnjič)

1860

1948

Naznanilo in Zahvala

Potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula naša dobra in skrbna mati

Helena Cotman

ROJENA ŠORN

ki je previdena z svetimi zakramenti zaspala v Gospodu dne 19. junija 1948.

Pokojna je bila rojena dne 15. aprila 1860 v Domžalah na Gorenjskem.

Pogreb se je vršil dne 22. junija iz Anton Grdina pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc, smo jo položili v družinsko grobnico, poleg njenega soproga k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na tem mestu se želimo prav iskreno zahvaliti č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojno dostikrat tekom njene bolezni obiskal in ji podelil svete zakramente, tako tudi nazadnje, ko ji je podelil sveto Poptopnico in jo tako povsem pripravil za vstop v srečno večnost. Za vse to naj mu poplača dobri Bog stotero.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so okrasili mater z venci, ko je počivala na mrtvaškem odru.

Enako se zahvalimo vsem tako številnim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo pokojne matere.

Zahvala vsem onim, ki so dali na razpolago avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Iskrena zahvala tretjerednikom sv. Frančiška, ki so molili ob krsti pokojne. Prav tako tudi Oltarnemu društvu župnije sv. Vida, in pa Oltarnemu društvu župnije sv. Lovrenca ki so molile ob krsti pokojnice.

Še prav posebno zahvalo pa dolgujemo Mr. Anton Grdini st., za vso pomoč in pa požrtvovalnost, s katero nam je pomagal ob bolezni naše matere.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so prišli mater kropit ter moliti za mir in pokoj njihove duše. Prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogrebne svete maše ter potem pokojnico spremili na njeno zadnjo poti vse do njenega groba.

Zahvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter za vso prvovrstno poslugi, ki so nam jo dali.

Končno zahvala vsem, ki so nam na en ali drugi način pomagali ob smrti naše drage matere.

A Vi, draga mati naša, sladko spite, se spočijte v tej zemlji ameriški in naj Vam bo lahka gruda te nove domovine. Še več kot to pa Vam želimo: Večni mir, oni mir, ki ga svet nima in ga da samo Bog, ki naj Vas nagradi z večnim veseljem v nebesih za vso Vašo skrb in pa trpljenje, ko ste odgojili tako veliko družino; en del te Vaše družine je že v večnosti, drugi del pa je še tukaj, pa Vam kličemo:

Sladko spite, draga mati,
Bog Vam večni pokoj daj,
pa v nebesih za nas prosite,
da pridemo v sveti raj.

Vaši žalujoči otroci:

ROSE poročena ERŠTE, MARY poročena JERNEJČIČ, hčeri
CHARLES, VALENTINE, JOSEPH in JOHN, sinovi
ZETJE, SINAHE, VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 21. septembra 1948.

Pošiljanje MOKE

IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljcem, da pošljejo svojem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemnika je vračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$13.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS," je prvovrstne kvalitete, vsebuječa visoko količino proteina, karmanj 13%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POSILJAMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Eda oseba lahko pošlje s isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozorjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, do čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljcem in tujakšnji oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJNI ODBOR".

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street New York 11, N. Y.

Telefon: WAtkins 4-9016

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOLJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujšo čelo pride

